

AN17

EL MAGATZEM TEMPORAL CENTRALITZAT I ELS MAGATZEMS DE COMBUSTIBLE GASTAT ACTUALS?

Barcelona, 29 d'octubre de 2006

Fem una mica de memòria

Les centrals nuclears catalanes es van construir com a conseqüència del franquisme energètic que volia dominar la tecnologia nuclear per disposar d'una bomba atòmica espanyola (aquest era l'objectiu de Franco i del seu lloctinent Carrero Blanco). Sinò, com és que la avui extinta 'Junta de Energía Nuclear' era dominada per militars?

Que en la rifa nuclear espanyola Catalunya en rebés més del compte, tampoc va ser cap casualitat. Anorrear Catalunya i fer-la depenent de l'energia nuclear era una altra forma d'evitar que algun dia podés ser fàcil disposar d'un sistema energètic 100x100 renovable i, per tant, que el nostre país podés arribar a ser independent energèticament parlant, es clar. Si avui, Catalunya va a la cua de les Comunitats Autònomes de l'Estat Espanyol pel que fa al desenvolupament de les energies renovables, ben segur que te a veure amb el grau de nuclearització que el franquisme li va imposar.

Les centrals nuclears es van iniciar amb tota mena d'enganys (les terres on hi ha les centrals nuclears d'Ascó es varen vendre per fer-hi una fàbrica de xocolata!!!) i es van construir tot i la forta oposició ciutadana, tant a les terres de l'Ebre com a les comarques de Tarragona i a Barcelona i al seu entorn (recordeu les grans manifestacions anti-nuclears dels anys 70 on dotzenes de milers de persones sortiren reiteradament al carrer?).

A les Terres de l'Ebre un grapat de persones, el comitè anti-nuclear d'Ascó, varen ser elegides a l'Ajuntament de la vila, en les primeres eleccions democràtiques. Des de l'Ajuntament feren tot el que varen poder fer (i va ser molt) per evitar que les nuclears d'Ascó acabessin funcionant. En paraules d'una persona vinculada aleshores al CSN: 'si en Joan Carranza hagués continuat com alcalde d'Ascó, les centrals nuclear mai haurien funcionat'. Però, ai las, com que els poders fàctics tenien, i continuen tenint, tot el poder de manipulació, què varen fer per assolir que la nuclear s'acabés construïnt i funcionant?. Doncs simplement, feren censar tots els treballadors de les nuclears al municipi d'Ascó, i així, de forma 'ben democràtica', feren que en Joan Carranza no fos reelegit batlle, tot i rebre el suport molt majoritari de la gent del poble. En Joan Carranza, el dia que entrava el combustible nuclear a la central nuclear Ascó I, va auto-exiliar-se amb tota la seva família. Des de Santa Coloma de Farners, a la Selva, va continuar la lluita antinuclear fins la seva mort.

Els que el van succeir a Joan Carranza al front de l'Ajuntament, van fer mans i mànegues per imputar-lo penalment. En Joan fins i tot va ser jutjat per 'malbaratament de fons municipals'. L'acusaren de malbaratar doblers municipals a causa d'haver pagat un estudi encomanat a la Universitat de Bremen (Alemanya) per

analitzar la seguretat de la central nuclear d'Ascó i d'haver pagat una orquestrina per la festa major del poble. Els tribunals el van condemnar i va perdre els seus drets polítics (encara avui no se li han estat restituïts, ni se l'ha rehabilitat).

Les nuclears entraren en funcionament i avui continuen funcionant (quan funcionen!). Les nuclears varen tenir tots els permisos (fins i tot aquells que l'Ajuntament d'Ascó, quan en Joan Carranza era batlle, es negava a lliurar). I els permisos eren per funcionar unes centrals nuclears per a la generació d'electricitat.

Les nuclears, el combustible gastat i els seus perills

Però ai las, que en funcionar, les nuclears necessiten fer la reposició del combustible gastat, una vegada cada any, quan es treu una tercera part del combustible i es carrega el nucli del reactor amb combustible nou. El combustible gastat s'havia de guardar un temporada a les piscines adjacents als reactors, per 'refredar-se', abans de ser portat a les fàbriques de reprocessament, per extreure el Plutoni-239 generat i l'Urani-235 que encara hi resta en les barres del combustible. Però com que el reprocessament és una de les vies que faciliten la proliferació d'armament nuclear i com que els EUA varen decidir abandonar la política de reprocessament, en resulta que tot el combustible gastat s'ha d'anar guardant a les piscines. Amb lo qual, de facto, les piscines s'han convertit en Magatzems de Combustible Gastat (havent-se ampliat la seva capacitat original almenys una vegada), activitat per lo qual no hi havia cap autorització administrativa.

Com es va arreglar tot aquest despropòsit?. Doncs fent que els ajuntaments afectats rebessin quantitats ben considerables de diners. Es a dir, que es va comprar el silenci dels governs municipals i de les poblacions afectades amb grapats de diners.

Avui, a les Terres de l'Ebre ja existeixen Magatzems de Combustible Nuclear. Són les piscines de refredament del combustible gastat que fan les funcions de Magatzems de Combustible Nuclear a cadascuna de les centrals nuclears en funcionament. El que la població no sap, doncs ningú li ho ha explicat, es que ja avui al costat de les centrals nuclears en funcionament a Catalunya hi ha emmagatzemat el combustible gastat, que conté més Cessi-137 i Estronci-90 que el que hi ha dins del reactor. Si hi hagués un accident o un atemptat a les piscines, i el combustible es deixés sense refrigerar amb aigua, les beines de zircaloy –un aliatge de Zircon- que recobreixen les pastilles d'Urani, entrarien en ignició i, segons un estudi publicat, l'any 1997, pel *U.S. Brookhaven National Laboratory* per encàrrec de la *NRC* americana, es podrien arribar a alliberar entre 8 i 80 milions de Curies de Cessi-137 (a l'accident de Txernòbil se'n va alliberar entre 1 i 3 milions de Curies de Cessi-137), que podrien causar milers de morts i enverinar radioactivament grans extensions de terres, a més de causar enormes pèrdues econòmiques. A més a més, en les barres del combustible gastat que hi ha a les piscines de les centrals nuclears d'Ascó i Vandellòs hi ha contingut més de 30 tn de Plutoni, un element inexistent a la natura i extremadament tòxic, química i radioactivament, que és l'element bàsic de l'armament atòmic, doncs amb menys de 10 kg de Plutoni n'hi ha prou per fer una bomba atòmica.

Avui, a les Terres de l'Ebre ja hi ha Magatzems de Combustible Nuclear Gastat. Hi són a canvi de generoses aportacions de diners, que mai pagarien per les conseqüències d'un accident que hi podés ocórrer.

Una crida a tothom que vulgui escoltar

El GCTPFNN demana a totes les Plataformes de Defensa del Territori de les comarques de Tarragona que es manifestin obertament també contra l'existència dels actuals Magatzems de Combustible Nuclear Gastat que porten funcionant des que les centrals nuclears varen haver de fer la primera recàrrega de combustible (just al cap d'un any de funcionament), per ser un atemptat contra la salut i la seguretat dels territoris que envolten les centrals nuclears i que representen un risc al qual se sotmet a la població sense el seu coneixement ni el seu consentiment.

Oposar-se només al futur projecte de Magatzem Temporal Centralitzat i no oposar-se als Magatzems de Combustible Nuclear Gastat avui existents és posar-se en evidència i demostrar la més gran incoherència possible si el que realment es vol és defensar els territoris.

Les centrals nuclears i tot el que les envolta són la més gran hipoteca que pateixen les terres del sud de Catalunya. Treballar per alliberar el nostre país de l'energia nuclear és el millor servei que avui qualsevol persona i qualsevol col·lectiu conscient pot fer al nostre país i a les generacions que vindran.

Aquesta és la tasca en la qual el Grup de Científics i Tècnics per un Futur No Nuclear està compromès. Per això fem una crida a totes les Plataformes de Defensa del Territori i a tots els col·lectius de les comarques de Tarragona i d'arreu de Catalunya, per aplegar forces i fer possible una Catalunya Lliure de Nuclears!